N. 2510.

CURRENDA XII.

A. D. 1866.

L. 2505.

„Cesarski Manifest do Moich Ludów!

Wielkie nieszczęście, które Moją armią północną pomimo bohaterskiéj walki dotknęło, niebezpieczeństwo zagrażające z tego powodu całéj ojczyznie, ucisk wojny i zniszczenie rozszerzające się w Mojém ukochaném Królestwie Czechach i innych częściach Mojego Państwa, bolesne i wynagrodzić się niedające straty dla tylu tysięcy rodzin, przeniknęły nader boleśnie Moje ojcowskie a dla dobra Mych Ludów zawsze gorąco bijące serce. Jednakże zaufanie w manifeście Mym z dnia 17. Czerwca wypowiedziane, zaufanie w waszą niewstrząśnioną wierność, poświęcenie i gotowość do ofiar, wreszcie nawet w samém nieszczęściu niezłamaną odwagę Mojéj armii, nakoniec ufność w Boga i Moje święte prawa — nie opuściły Mię ani na chwilę.

Udałem się do Cesarza Francuzów o pośrednictwo zawieszenia broni we Włoszech. Znalazłem nietylko wszelką gotowość, ale nawet Cesarz Napoleon z własnego popędu i w szlachetnych zamiarach przerwania dalszego krwi rozlewu, ofiarował się pośredniczyć zawieszeniu broni z Prusami, oraz rozpoczęciu układów pokojowych.

Pośrednictwo to przyjąłem. Jestem gotów do zawarcia pokoju pod zaszczytnemi warunkami, aby dalszemu rozlewowi krwi i zniszczeniom wojny tamę położyć; jednakże nie zezwolę na pokój, któryby miał na celu zatrząść podstawami siły Mojego Państwa.

W takim razie gotów jestem do najzaciętszéj walki, będąc pewnym, iż Ludy Moje przekonanie to podzielają.

Wszystkie użyć się mogące wojska będą ściągnięte — a przez zarządzony pobór wojskowy i licznych ochotników śpieszących z patryotyzmem pod broń, zapełnią się ubytki armii.

Austrya została ciężko nieszczęściem dotkniętą — lecz nie jest pozbawioną odwagi, ani ugiętą.

Ludy Moje! ufajcie Waszemu Cesarzowi! Ludy Austryi w nieszczęściach największemi się zawsze okazywały.

Ja także pójdę za przykładem Mych Przodków — i będę wam niezachwianém zaufaniem w Boga, gotowością i wytrwałością przodować.

Dano w Mojém Głównem i Stołeczném Mieście Wiedniu, dnia dziesiątego Lipca Tysiąc Ośmset Sześćdziesiątego Szóstego Roku.

Franciszek Józef m. p."

Odnośnie do Listu Naszego z 21. Czer. r. b. L. p. 69 o gorące modły za wojskami naszemi, poleciliśmy **Manifest** powyższy w Okolniku niniejszym na samym czele wydrukować, a zatworzeni nagłą rzeczy zmianą, widzimy się powodowani i nadal zawezwać do ufności w potężnem ramieniu Bożem, do korzenia się przed Majestatem, nawiedzającego Nas Pana, i do wytrwania w modłach na wzór Mojżesza na górze, czy wojsko Izraela zwycięża, czy zwyciężonem zostaje.

Tarnów dnia 11. Lipca 1866.

L. 2366.

Odezwa w sprawie ratowania rannych wojowników.

„Czynić miłosierdzie i sprawiedliwość, więcéj się Panu podoba, niżli ofiary.“— Prov. XXI, 3. —

Nie dawno wzywaliśmy Was, Czcigodni Bracia i Ludu wierny, abyście modły wasze połączyli z codziennemi prośbami naszemi w tym celu, aby Bóg miłosierny raczył łaskawem okiem wejrzyć na ucisk i udręczenie, w którem się obecnie Monarchija nasza znajduje, aby raczył wejrzyć usiłowania walczącego z nieprzyjacielem wojska naszego, a przedewszystkiem aby nas pokojem pożądanym rychło obdarzyć raczył; dziś znowu podnosimy głos Nasz pasterski, poczuwając się do obowiązku obudzenia uczucia „miłosierdzia“ w sercach Waszych, Czcigodni Bracia i Ludu wierny. Wiadome wam są okropne wypadki, które się przydarzyły w pierwszych dniach bieżącego miesiąca na polu bitwy północném; nie byliśmy przygotowani na ten zasmucający skutek walki wojska naszego, dlatego téż tem głębiéj uczuliśmy to srogie uderzenie ciosu. Któż przeniknie niezgłębione wyroki Boga? Podobało się mu nawiedzić nas tem wielkiem nieszczęściem, niechajże się stanie święta wola jego; mamy jednak ufność w miłosierdziu jego niezachwianą, że nas nie opuści, boć on zasmuca, aby pocieszył, uderza, aby uleczył. Lecz czyliż mamy milczeć w chwili, w któréj tyle tysięcy rannych wojowników naszych wyciągają do nas ręce i proszą o pomoc? Mamyż zostać obojętnymi na widok tych nieszczęśliwych synów kraju naszego? Zaiste, jeżeli kiedy, niezawodnie w obecnem Monarchii naszéj położeniu uczucie miłosierdzia ożywić nas wszystkich powinno, abyśmy spieszyli z pomocą dla tych, którzy w obronie kraju chwalebne odnieśli rany.

Prosimy Was zatem, Czcigodni Bracia, abyście najprzód sami podług możności otworzyli szczodrą dłoń dla poratowania ranionych wojowników naszych; prosimy Was, abyście także, czy to z ambony czy też w zakościelnych przemowach wzywali Lud wierny, a osobliwie Szanownych Obywateli kraju naszego, iżby też i oni czy to **datkiem pieniężnym,** czy też **innymi darami dla pielęgnowania rannych odpowiednymi,** [1]) do tego dzieła miłosierdzia przyczynić się zechcieli. Przedewszystkiem prosimy Was, Czcigodni

---

[1]) Dary takie wylicza **Informacya** drukowana, jako to: *cienkie i grube skubanki, bandaże, kompresy, chustki, opaski,* która niezawodnie do rąk Waszych się dostała. —

Bracia, abyście, mając znajomość i zaufanie szanownych Obywateli kraju naszego, zapukali do szlachetnych serc ich, iżby według możności okazali miłosierdzie swoje nad ranionymi wojownikami naszymi tym sposobem, żeby jednego lub więcéj ranionych do domów swoich przyjąć raczyli.

Miło Nam jest, gdy sobie wspomniemy, żeśmy zawsze, kiedykolwiek w jakiéj publicznéj potrzebie udaliśmy się do Was, Czcigodni Bracia, o pomoc, szczere i ochotne Wasze znaleźli serca; toć Nas też i teraz pociesza, że głosu Naszego, który dla poratowania nieszczęśliwych wojny ofiar podnosimy, chętnie usłuchacie. Owszem wielką mamy ufność w znanéj Nam szczodrobliwości Waszéj, a to tem bardziéj, ze Was, Czcigodni Bracia, prosimy o miłosierdzie dla biédnych, przez co miłość Waszę ku Bogu, którego wszyscy miłosierdzia potrzebujemy, czynnie okażecie. Wymaga P. Bóg od nas miłosierdzia, i pod tem też warunkiem obiecuje nam miłosierdzie Swoje. *„Pokażę tobie człowiecze,“* mówi prorok Pański *„co jest dobro i czego Pan chce po tobie: zaiste żebyś czynił sąd a miłował miłosierdzie, a z pilnością chodził z Bogiem.“* — [1]) Tak niezawodnie kto okazuje miłosierdzie nad bliźnim, ten otwiera dla siebie serce Boga, który *„miłosiernych“* nazwał *„błogosławionemi.“* *„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.“*— [2]) Za ratunek, którym wspieramy biédnych w potrzebie, obiecuje nam P. Bóg już tu na ziemi wynagrodzenie: *„Błogosławiony, który ma baczenie na potrzebnego i na ubogiego, w dzień zły wybawi go Pan.“* — [3]) Nie tylko tu na ziemi ale owszem dla wieczności jałmużna, którą ochoczo potrebującemu wielką podajemy, będzie przed Bogiem załugą: *„Jałmużna wielką ufnością będzie przed najwyższym Bogiem wszystkim, którzy ją czynią.“*— [4]) Okażmy ochoczo i skoro miłosierdzie nad współbraćmi naszymi, boć tym tylko sposobem potrafimy zaskarbić sobie miłosierdzie Boga na sąd jego. *„Przed bramami piekła stoi miłosierdzie, i nie dozwala nikogo, kto tu miłosierdzie wykonywał, wrzucić do więzienia. Kto tu był miłosiernym, tam dostąpi miłosierdzia.“* — [5]) Spieszmy wszyscy z pomocą dla tych, których wzniosły obowiązek bronienia kraju okrył ranami, spieszmy im na pomoc z wdzięczności, abyśmy się okali synami miłosiernego Boga, boć miłosierdzie najpiękniejszym jest świętéj wiary naszéj kwiatem. *„Miłosierdzie jest obroną zbawienia, ozdobą wiary, przebłaganiem za grzechy. Ono to jest, które sprawiedliwych uwydatnia, świętych wzmacnia, i sługi Boże wspaniale objawia.“* — [6]) Spieszmy co rychléj na pomoc tym nieszczęśliwym, boć tego wymaga od nas miłość bliźniego, którą im z powodu ich ran tem więcéj winni jesteśmy, boć *miłość jest długiem, który zawsze pozostaje, chociaż go ciągle spłacamy.“* — [7])

Pociesza Nas znana szanownych Obywateli kraju naszego szlachetność; mamy też niezłomną nadzieję, że Wam, Czcigodni Bracia, gdy ich do dzieła miłosierdzia wspólnego

---

[1]) Mich. VI, 8. — [2]) Matth. V, 7. — [3]) Ps. XL, 1. — [4]) Tob. IV, 12. — [5]) Augustin. serm. CCCXI. app. nov. — [6]) Chrysost. de miseric. — [7]) Idem epist. XXII. —

zawezwiecie, pomocy swéj nie odmówią. Tym sposobem, wspierając Wysoki c. k. Rząd, okażemy najlepiéj przywiązanie i zaufanie do Najdostojniejszéj Osoby Monarchy naszego; damy Mu rękojmię, żeśmy godni tych swobód, któremi kraj nasz obdarzył. Do tego wspierania Wysokiego Rządu, niesieniem pomocy rannym, jeszcze i z tego względu obowiązani jesteśmy, że Austryja jest Rządem *„katolickim,“* co nam wszystkim katolikom obojętnem żadną miarą być nie może; uciśnienie zatem Monarchii naszéj musiałoby niezawodnie i uciśnienie Kościoła za sobą pociągnąć. Gdy oprócz tego rozważymy, że niosąc spiesznie i ochoczo rannym wojownikom naszym pomoc, wspieramy dzieci kraju naszego, niezawodnie ta okoliczność skorszymi nas do miłosierdzia uczyni. Wszak to rzeczą pewną, że nie jeden, wspierając w tym celu Wysoki Rząd, niesie pomoc może swemu własnemu dziecku, może brat bratu, może bliskim krewnym lub powinowatym swoim.

Podług Odezwy, którą Jego Excelencyja Franciszek Baron Paumgartten, Namiestnik kraju, 24. Czerwca b. r. do mieszkańców kraju naszego wystósował, i którą pewnie już przeczytaliście, możecie, Czcigodni Bracia, uzbierane dary składać w ręce nabliższych urzędów powiatowych, które téż i oświadczenia przyjmowania w opiekę własną rannych z wdzięcznością przyjmować będą.

Oddając się błogiéj nadziei, że Czcigodni Bracia, za wezwaniem niniejszem i sami wysokiemu Rządowi w pomoc pospieszycie, jako téż do tego i Szanownych Obywateli kraju i Lud wierny zachęcicie, poprzemy jeszcze niniejszą prośbę naszę słowy św. *Leona: „Miłosierdzie jest tak wielką cnotą, że wszystkie inne bez niéj nic nie znaczą; bo gdyby wierny był jakkolwiekbądź czystym, jakkolwiek trzeźwym, jakkolwiek wielkiemi ozdobiony cnotami, przecież nie zasługuje na miłosierdzie, jeżeli on miłosierdzia nie ma. —“* [1])

Tarnów 28. Czerwca 1866.

L. 2032.

Puszcza się w obieg OŚM MILIONÓW BILETÓW 10 CENTOWYCH W. A.

Tę wiadomość przyniosła nam Ustawa z 25. maja r. b. L. 64 wydrukowana, w oddziale XXIV Dziennika Praw Państwa (Reichs=Gesetz=Blatt) wydanym 29 maja r. b. która tak opiewa:

„Um den Bedürfnissen des Kleinverkehres nach Scheidemünze unter den dermaligen Verhältnissen die Befriedigung zu sichern, finde Ich auf Grund Meines Patentes vom 20. September 1865 (Reichs=Gesetz=Blatt Nr. 89), nach Anhörung Meines Ministerrathes, zu verordnen:

1. Die Hinausgabe von Münzscheinen zu zehn Kreuzer österreichischer Währung im Sinne der kaiserlichen Verordnung vom 17. November 1860 (Reichs=Gesetz=Blatt Nr.

---

[1]) Serm. de apparit. —

256), deren Betrag durch Artikel III. des Gesetzes vom 17. November 1863 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 98) auf vier Millionen Gulden österreichischer Währung beschränkt wurde, ist nach Maßgabe des Bedürfnisses wieder bis auf den Betrag von zwölf Millionen Gulden österreichischer Währung zu erhöhen.

2. Die Kommission zur Kontrole der Staatsschuld wird überwachen, daß der Münzschein-Umlauf die Maximalhöhe von zwölf Millionen Gulden österreichischer Währung nicht überschreite.

3. Mein Finanzminister ist mit der Vollziehung dieses Gesetzes beauftragt.

Schönbrunn, 25. Mai 1866.

Franz Joseph m. p. Graf **Belcredi** m. p. Graf **Larisch-Moenich** m. p."

Ku wiadomości o finansach Państwa. Tarnów d. 8. Czerwca 1866.

L. 2251.

Dodatek 63 cent. W. A. do każdego reńskiego podatków.. ogłasza się.

W téj mierze następujące odebraliśmy obwieszczenie od Wys. C. K. Namiestnictwa Lwowskiego z 12. Czer. 1866. L. 29774..

„Kundmachung Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 26. v. M. die von dem galizischen Landtage für das Jahr 1866. definitiv beschlossenen Landesumlagen von 63 kr. von jedem Gulden der direkten Steuern mit Einschluß des drittel Zuschlages u. z. von 12 kr. für den Landesfond und von 51 kr. für die Grundentlastungsfonde allergnädigst zu genehmigen geruht.

Was hiemit im Grunde hohen Staatsministerial-Erlaßes vom 28. Mai 1866. Z. 3023/St. M. im Nachhange zur hierortigen Kundmachung vom 28. Jänner 1866. Z. 3986. zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird."

Tyle na wyższe polecenie do wiadomości. Tarnów 28. Czer. 1866.

N. 2079.

Petita pro assignandis censibus a publicis syngraphis.. ad Exc. C. R. Locumten. Commissionem Cracov. non ad Inc. C. R. Provinc. Finaciarum Directionem expediantur oportet.

Hoc præcipitur Rescripto prælaudatæ Altae Commissionis de 2. Jun. 1866. N. 1799, quod ita sonat: „Es pflegt zu geschehen, daß wegen Anweisung der Interessen von Staatsobligationen geistlicher Körperschaften sich an die k. k. Finanz-Landes-Direktion gewendet wird.

Die Dazwischenkunft dieser Behörde ist aber hiezu weder nothwendig noch angemessen, zumal es nicht selten, auch Sache der administrativen Behörde ist, bei einer solchen Anweisung auch die bezugsberechtigte Person (den Pfarrer, Lokal-Kaplan u. d. gl.)

der Kassa namentlich anzugeben, insofern nemlich der Interessenbezug mit dem Tode oder Austritte des zeitlichen Nutznießers aufzuhören hat...“

Hæc pro notitia et directione. Tarnoviæ 8. Jun. 1866.

N. 2186.

100 Libelli „Jahres Bericht und Rechnungs-Ausweis des Vereines der heiligen Kindheit Jesu“ .. et escitatio pro novis munusculis.

Libelli hi sub 5. Jun. a. c. a Concilio centrali Viennensi ad Nos devoluti exhibent fata Missionis de s. Jnfantia Jesu.. simul perceptas in qnota 5363 Rh. 62 x. expensas quoque in eadem a. 1. Apr. 1865 usq. ad 31. Mart. 1866. Inter perceptas Diœcesis hujas in fronte pag. 28 resplendet cum quota 257 fl. et coram Cœlitibus in centupla.. orationesque respectivorum ab Angelis sicut incensum deportantur ad Solium Majestatis divinæ pro Benefactoribus.

Horum libellorum certus numerus ·/. mittitur pro quolibet Decanatu, communicandus VV. Concedanalibus ad volvendum et pro memoria in bibliothecis deponendus.

Licet tempora sint ardua, attamen benedictio divina capacissima noscitur exhilerandi et remunerandi fautores benefactoresve. Agite ergo Fratres in Christo Dilecti! ut collectio pro s. Infantia Jesu larga rursus ad Nos pertingat. Tarnoviæ die 21 Jun. 1866.

N. 2370.

Collectio Ven. Conventui PP. Dominicanorum in Tarnobrzeg ad comperandum organum conceditur.

Hoc eruitur e Circulari Exc. C. R. Locumten. Commissionis Cracov. de 23. Jun. a. c. N. 15724... cujus tenor ejusmodi:

„Die Statthalterei-Commission findet dem Dzikower Dominikaner-Convente, Behufs Anschaffung einer neuen Orgel in ihrer im Jahre 1862 abgebrannter Kirche eine Geldsammlung im unterstehenden Verwaltungsgebiete zu bewilligen.“

Hoc pro benevola exceptione et instituenda collectione. Tarnoviæ 28. Jun. 1866.

L. 2204.

„Kazania na wszystkie uroczystości N. M. P. i Mowy pogrzebowe X. Wal. Szyjewskiego“ do zamówienia:

Odebraliśmy w tym celu następującą Odezwę Najprzew. Konsystorza Krakow. z d. 11. Czerwca r. b.

„L. 1079. X. Walenty Szyjewski kapłan części Dyecezyi Krakow. pod panowaniem Rossyjskiem zostającej obecnie w Krakowie mieszkający, zamierza ogłosić drukiem *kazania na wszystkie uroczystości N. M. P. i Mowy pogrzebowe.*—

Gdy manuskrypta te, przez cenzora ksiąg duchownych uznane zostały jako godne

ogłoszenia ich drukiem, a wskutek tego otrzymały i stósowne Imprimatur od Władzy Dyecezalnéj, przeto Konsystorz tutejszy przychylając się do prośby wniesionéj tu przez wzmiankowanego na początku kapłana na d. 8. b. m. i r. uprasza Prześwietny Konsystorz Tarnowski, o ogłoszenie w tamtejszéj Dyecezyi Tarnowskiéj prenumeraty na rzeczone zwyż dziełka, z których pierwsze w drodze prenumeracyjnej kosztować będzie złp. 8 gr. 20, drugie zaś złp. 7 gr. 20.—

Którzyby więc z Kapłanów zaprenumerowali się na te dziełka, zechce Prześwietny Konsystorz listę takowych, przesłać tutaj celem doręczenia jéj wydawcy. W końcu oznajmia się, iż według prośby petenta *cena* w mowie będących dzieł, po ich wydrukowaniu *podwyższoną* zostanie.“ —

Chęć mający zaprenumerować te 2. tomy, niechże przez najbliższą księgarnią lub wprost, do Krakowa, udadzą się w téj sprawie. Tarnów 18. Czerwca 1866.

N. 2009.

Expressio „misericordes“ explicatur.

Sæpe in Homiliis aut Catechisationibus... versus S. Scripturæ: *Estote misericordes, sicut et Pater vester misericors est...* aut: *Beati misericordes &c.* sinistre exponuntur, quare homiliam S. Augustini super textu priori heic imprimendam curamus:

„Duo sunt opera **misericordiæ**, quæ nos liberant, quæ breviter ipse Dominus posuit in Evangelio: *Dimittite* et *dimittetur vobis: Date* et *dabitur vobis. Dimittite* et *dimittetur vobis* ad ignoscendum pertinent. *Date* et *dabitur* vobis, ad praestandum beneficium pertinet. Quod ait de ignoscendo, et tu vis tibi ignosci, quod peccas, et habes alium, cui tu possis ignoscere. Rursus, quod pertinet ad tribuendum beneficium, petit te mendicus, et tu es Dei mendicus. Omnes enim, quando oramus, *mendici Dei* sumus, ante januam magni Partris familias stamus, imo et prosternimur, supplices ingemiscimus, aliquid volentes accipere: et ipsum aliquid, ipse Deus est. Quid a te petit mendicus? Panem. Et tu, quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: *Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi?* Ignosci vobis vultis, ignoscite. Remittite et remittetur vobis. Accipere vultis, date, et dabitur vobis.“ —

Ex his facile perspicitur, eum nuncupandum esse „misericordem,“ qui aliis fert auxilium, sed et illum, qui condonare amat offensa sibi illata... et hunc in modum „misericordia“ enucleetur oportet.

L. 1365.

Wykaz

rzeczy do Kościołów parafialnych Dekanatu Dobczyckiego częścią przez WX. Proboszczów, częścią przez ich pobożnych Parafian sprawionych, dotychczas nie wykazanych; oraz różnych przy tychże Kościołach i budynkach plebańskich podjętych reparacyi, sporządzony w czasie Wizyty Dekanalnéj w miesiącach, Lipcu, Grudniu 1865 i Styczniu 1866 odbytéj.

VII. Siepraw. *Ciąg dalszy do Kur. X. r. b.*

B) *Kosztem* ś. p. Ks. Jana *Harbuta* proboszcza Sieprawskiego i Dziekana

Dobczyckiego sprawiono:

Ornat biały Wikaremu JX. Kopińskiemu w spuściźnie zostawił, tenże zaś kościołowi go darował w wartości 40 złr. — Velum za 20 złr. — Dwa mszały oprawione i kanony do nich dodane za 10. złr. — Nowy mszał na Ołtarz wielki za 50 złr. Na dzwon nowy 15 cetnarowy ofiarował 20 złr. — Na wystawienie nowéj wieży 20 złr. — Nowe kanony przed wielki Ołtarz w wartości 4 złr. — Restaurowano baldachim za 5 złr. — Lichtarz wielki na Paschał za 6 złr. — Ornat czarnego koloru za 15 złr. Albę nową za 5 złr. — Z rozebranego Ołtarza wielkiego dał zrobić i odnowić Ołtarz do Kaplicy S. Marcina za 12 złr. — Za odmalowanie Krzyża processyonalnego dał 14 złr. — Za nowy rytualik 2 złr. 24 kr. — Za odnowienie puszki 6 złr. — Za nową pieczęć parafialną 6 złr. — Testamentem legował 100 złr. na kupno 4. lichtarzy na wielki Ołtarz i na posadzkę — Tymże tesamentem legował 100 złr. na odnowienie Ołtarza S. Anny i organu; razem: 455 złr. 24 kr. a. w.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

N. 2213. 2234. 2339.

Piis ad aram suffragiis commendatur

1.) Anima Perill. Venceslai Prohaska, Parochi in Radgoszcz, Vice Decani Dąbrov. et Inspectoris scholarum nat. cum usu exposit. canon. ætatis 54 annor. et sacerdotii 30. post expiationem cum Deo 12. Jun. a. c. defuncti, pro qua vigore sodalitatis 1. Missa persolvenda.

2.) Anima R. Antonii Ewak, Cooperatoris in Jakubkowice, qui ætatis 50 et sacerdotii 23 annorum, relicta exiguæ substantiæ dispositione, et Sacramentis moribundorum rite provisus, in sequelam consumptionis... suo die onomastico 13. Jun. a. c. qua *sodalis* mutuarum precum e vita migravit et 1 Missæ sacrificium a quolibet Consodali anhelat.

3.) Anima A. R. Ludovici Lewartowski, Curati Inwałdens. ætatis 45 an. et sacerdotii 22 Sacramentis quoque provisi, hydropericordia die 22. Jun. a. c. hora vespertina e vivis sublati, pro quo consodales superviventes etiam 1. Missæ sacrificium litare tenentur.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 12. Julii 1866.

Josephus Alojsius,

Episcopus Tarnoviensis.

JOANNES FIGWER, Cancellarius.

Tarnoviæ & Premisliæ. Typis Anastasii Rusinowski, 1866.

Impensis Illustrissimi ac Reverendissimi Consistorii.